

Ko iz majhnega zraste veliko

Samo Tepeš in Simona Kopinšek iz Rogatca sva združila svojo ustvarjalnost; Samovo elektronsko glasbo in Simonino poezijo. S Tišino, kakor je naslov izbrani pesmi natečaja Vala 202, se bosta premierno predstavila v Ljubljani.

Ko v zakotnih malih krajih ni ničesar, kar bi mladega človeka vzpodbudilo k premikanju proti uresničitvam tihih želja, sta se neko poletje **Samo Tepeš** in **Simona Kopinšek** »resno pošalila« z mislijo, da bi združila v svoji ustvarjalnosti. Sicer sta se pred že tem srečevala, saj živita v skoraj neposredni bližini. Samo je sinonim za glasbo, Simona za besedo. Glede na tihe želje, ki si jih mlad človek ne upa povedati glasno, sta do tistega poletja ostajala Simonina poezija in nje interpretacija ter Samova glasba znani le bližnjim znancem in redkim prijateljem. »Potem pa se je zgodil obisk pri Samu, pred tem kakšen piknik ali druženje in razmišljanje o najinem sodelovanju ni ostalo zgolj pri besedah, kot je bilo v navadi z ostalimi dogovori. Samo je naredil nekaj »elektronskih komadov«, mi jih dal v posluš in me izzval z drobnim, amaterskim zasilnim mikrofončkom, v katerega sem povedala Tišino. Nastal je slušni tandem elektronske glasbe in čutnosti v besedilu in vzpodbudna misel, da je vse tako preklemano preprosto in posledično temu izvedljivo. Treba je samo stopiti do »nečesa«, se tega dotakniti,« pravi Simona.

»Morda je trditev, da v pesmih zvenita melanholično, delna resnica, vendar sva oba optimista, zelo vetrovna in v svoji ustvarjalnosti prekleto svobodna. Težko pa je zanikati, da je prav t.i. melanholijska tista, ki človeka pripravi do čutnosti. Vsake oči imajo svojega malarja in okus za glasbo je podoben okusu za hrano. Nekaj ustreza tvojim svetovom, nekaj pač ne. Je pa gotovo pomembna samokritika, sled-

Samo Tepeš

nje ni nikoli preveč. O elektronski glasbi ima veliko ljudi mnenje, da je danes lahko vsak ustvarjalec omenjene, če le ima doma PC oziroma program za ustvarjanje. Kvazi resnica. Tako mislijo amaterji oziroma zunanji opazovalci. Potrebno je poznavanje, domišljija in široko obzorje idejnosti. Tudi rock glasbenik je lahko vsak, če le ima doma kitaro in sedem prstov. Ampak! Pomembno je, koliko je človek pripravljen vložiti v čutenje svoje kitare, kakšen posluš in talent ima, že omenjene ideje, vztrajnost... Enako težko ali lahko je narediti slab punk komad, kot slab techno komad in težko je narediti dober jazz komad ter prav tako dober elektro jazz. Pri obeh je potrebno ogromno znanja, je pa res, da ljudje pre malo poznajo kulturo elektronske glasbe in zato vse mečejo v isti koš,« opozarja Samo. Simona dodaja, da so razlike med žanri in ustvarjalci ogromne in nikakor se ne sme podcenjevati te glasbene veje, »ker misliiva, da je ta zvrst zagotovo še vedno najbolj neraziskana in brezmej-

Simona Kopinšek

nih razsežnosti za ustvarjanje. Poezija pa je zagotovo v tovrstni obliki atraktivnejša za občinstvo, dostopnejša in bolj sproščujoča. Preprosto vzameš CD, ga zavrtiš in dobiš sprostitev, razmislek, čutnost, tudi melanholijsko, ki včasih, kar priznajmo si, preklemano paše.«

Glasba za ušesa

Na vprašanje, kdo je v glasbenem smislu najbolj vplival naj, Samo odgovori: »Kot pubertetnik sem poslušal večinoma rock. Da ne bo pomote, še zdaj ga in prislunem vsej glasbi, ki se mi zatakne v ušesu in tam vzdrži vsaj nekaj časa. Ne maram pa večino "MTV glasbe", ker mislim, da je preveč zaslužkarska in vsebuje premalo vložene duše ustvarjalca. Proti koncu srednje šole sem vzljubil elektronsko glasbo in še danes me prevzema s svo-

jo brezmejnostjo. Ustvarjalci, ki so pustili name največji vtis, so med manj znanimi Aphex twin, Boards of Canada, Joseph Malik, Tosca, Rodney Hunter in med komercialno bolj uspešnimi Massive attack, Chemical brothers, Groove armada, Moby.«

Prepričajte se!

S pesmijo Tišina sta se Simona in Samo uvrstila na kompilacijo Elektrostars Vol. 2, ki je izdelek oddaje Nova elektronika. Oddajo vsak petek predvaja Val 202, njena ustanoviteljica pa je Mateja Klarič. Oddaja Nova elektronika je že četrto leto na sporedu vsak petek ob 21. uri na Valu 202. Namenjena je promociji domače in tuje elektronske glasbe, nastala pa je z namenom razbijanja prepogostega predsodka, da je elektronika nekakšna dolgočasna štanca. V sklopu natečaja za drugo dvojno kompilacijo Elektrostars Vol.2, se je v klubu Channel Zero predstavila nova generacija slovenskih elektronskih glasbenikov, ki ustvarjajo v domačih studiih širom domovine. Med njimi sta bila tudi Rogatčana.

Njuno ustvarjalnost lahko najdete tudi na spletni strani www.interindustria.net/niomas/, ki jo je kreiral Samo. Edini način, da si ustvarite mnenje, je, da se prepričate.

Prva abonmajnska predstava v slatinskem kulturnem centru

Vse o ženskah – no, skoraj vse

Ženske v predstavi kot opravljive karieristične tajnice...

S predstavo »Vse o ženskah« v izvedbi Mestnega gledališča ljubljanskega se je začela letošnja abonmajnska sezona v kulturnem centru Rogaška Slatina. V nadaljevanju si bodo lahko obiskovalci ogledali še nekaj predstav, pri izboru ene sodelujejo tudi sami.

Vse o ženskah je komedija, ki jo je napisal hrvaški dramatik **Miro Gavran**. Skozi najrazličnejše situacije skuša razkrivati ženski princip sveta. V predstavi, ki jo je režirala **Barbara Samobor**, nastopajo **Karin Komljanec**, **Jette Ostan Verjup** in **Bernarda Oman**. Vsaka od njih se predstavi v vlogi štirih različnih žensk v različnih življenjskih obdobjih. Njihova preobrazba, v kateri se morajo

včasih preobleči tudi v manj kot minuti, je vsekakor glavna vrednost predstave. Igralke poleg preoblačenja odlično obvladajo preskoke iz enega v drugi lik, pa čeprav se morajo v večini živeti v povsem vsakdanje situacije. A zagotovo ni enostavno v enem liku biti opravljiva tajnica, v naslednjem pa 90-letna starica ali ženska, ki ji je sestra pred leti prevzela fanta.

Pisec besedila je pre malo pozornosti namenil žanru besedila, kajti preskok iz komedije v dramo ali celo tragedijo so prepogosti. Zato so obiskovalci predstavo zapuščali s precej mešanimi občutki. A je igra treh nastopajočih tako dobra, da je predstava že zaradi tega vredna ogleda. (J. Strniša)